

Michał Czajko

W poszukiwaniu wielkiej ojczyzny.
(O poemacie "Quidam" Cypriana
Norwida), Ewa Bieńkowska,
"Miesięcznik Literacki" nr 4 (1974) :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 17/53, 185

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) BIENKOWSKA Ewa: W poszukiwaniu wielkiej ojczyzny. (O poemacie "Quidam" Cypriana Norwida). "Miesięcznik Literacki" 1974 nr 4 s. 37-44.

W centrum uwagi autorki szkicu znajduje się utwór Norwida "Quidam" napisany około roku 1855. Szczegółowa analiza dziejów syna Aleksandra z Epiru prowadzi do stwierdzenia, że poemat jest symbolicznym, poetyckim odbiciem osobistych doświadczeń Norwida. Do takiego wnioskowania upoważnia z jednej strony znajomość życia i twórczości poety, z drugiej - problematyka, która jest w poemacie zarysowana, a do której Norwid będzie systematycznie wracał. Koncentruje się ona wokół uniwersalizmu i historii, a więc podstaw Norwidowskiej koncepcji kultury.

BP/53/19

M.Cz.

(II) BŁOŃSKI Jan: Aktualność i trwałość. "Miesięcznik Literacki" 1974 nr 1 s. 39-44.

Artykuł jest próbą odpowiedzi na pytanie o "immanentną" granicę współczesności literackiej i o zjawiska wyznaczające bieguny świadomości poetyckiej ostatniego półwiecza. Liniami granicznymi obszaru najbardziej znaczących dokonań w poezji współczesnej są, zdaniem autora, praktyki poetyckie Juliana Przybosa i Czesława Miłosza. Obszar ów zawiera się pomiędzy rozumieniem poezji jako swoistej pracy w języku, czyniącej mowę poetycką różną od mowy potocznej, a koncepcją, która mowę poetycką artykułuje poprzez łączenie wielu języków indywidualnych; pomiędzy przyznawaniem słowu autonomii a negacją samowystarczalności słowa; między wiarą w nieograniczone możliwości poezji a nieufnością wobec niej; między antytradycjonalizmem i nastawieniem na ciągle odkrywanie nowości a dążeniem do zakorzenienia w tradycji; wreszcie - między faworyzowaniem przeźroczystości jako środka wyrazu a praktyką szeregowania i zestawiania obrazów.

BP/53/20

T.W.